

lació a les necessitats del Comité Pro-Liceu
 Pot seguir s'acabava la sessió als trenta minuts del dia
 vint-i-quatre

Vist i Plau
 El President
 Antoni Coma Arda

El Vocal Secretari ocr

[Signature]

Senyors

a 11

Sra Leisla Fradera	9 - 11
Dr. Francesc Vila	22 - 30
Dr. Ramon de Marull	15 - 15
Dr. Pere de Marull	1 - 1
Dr. Antoni Rius	1 - 1
Dr. Belli Rosny	6 - 6
Dr. Emili Carls	1 - 1
Dr. Francesc Pujo	7 - 7
Dr. Josep M. Palles	3 - 3
Dr. Josep Oliver	3 - 3
Dr. Jaume Vall	1 - 1
Dr. Antoni Puig	2 - 2
Sra Rosa Serra	7 - 7
Dr. Felix Fages Vila	8 - 10
Sra Esperança Massam	14 - 22
Dr. Joan Lemas	9 - 11
Dr. Adolf Armenteras	8 - 7
Dr. Manuel Badia	1 - 1
Dr. Josep Carreras	1 - 1
Dr. Josep M. Munni	11 - 12
Dr. Enric Imbert	2 - 2
Dr. Enric Brotons	5 - 5
Dr. August de Rull	4 - 4
Sra Mèrio de Bonis	20 - 20
Dr. Pere Peig	3 - 3
Dr. Elías F. Barbora	1 - 1
veure a Tropassa	165-187

Per la Ciutat de Barcelona es trenta-u de març de
 mil noucents trenta-tres, previament convocats per mitjà de
 paperetes repartides ar domicili i anuncis oficials publi-
 cats en el "Diari de Barcelona", a les deu de la nit o si-
 oní mitjor hora després de l'assembleada en la convo-
 catòria, queda constituïda la Junta General (Ordinaria) de
 senyors Decionistes, sota la presidencia del senyor Antoni
 Coma Arda i amb assistència i representació dels senyors
 i vots que el marge s'expressent

El senyor President obrir la sessió i el senyor Secretari
 procedeix a la lectura dels anuncis oficials publicats en la
 secció corresponent del "Diari de Barcelona" de dies 24
 i 26 del mes de març, com així mateix a la papereta de
 convocatori repartida oportunament als senyors Decionistes

Seguidament s'legeix l'acta de la Junta General
 Ordinaria de trenta de març del 1932, i les de les Juntes
 Extraordinaries de vint-i-cin de novembre i vint-i-tres de
 desembre del mateix any, les quals s'aprova

Es dona per llegida i que es aprova; preguntant al
 senyor Enric Carreras si la mesa pot començar quelcom
 sobre la nova estructuració del Teatre, a que s'al·ludeix
 en la memoria.

Li contesta la Presidencia que es pot arribar a la ma-
 teixa estudiant la qüestió amb temps i calma lo qual
 seria soltes oportunament, a una Junta de senyors Propie-
 taris, unies que poden resoldre sobre la mateixa; encara
 que es possible que avans l'altre senyor Conseller de Cultu-
 ra de la Generalitat es posi amb contacte amb els senyors

165-187

Dr. Josep Clavell	5-7
Dr. Joaquim Cunellas	2-2
Dr. Josep Sant	1-1
Dr. Lluís Valeta	4-6
Dr. Lluís f. clot	3-3
Dr. Baltasar Lape	6-6
Direct del Liceu	2-2
Dr. Carles Casades	5-9
Dr. Manuel de Olabarín	6-6
Dr. Pere Casas Abarcá	1-1
Dr. Josep Lari	1-1
Dr. Antoni Mercader	1-1
Dr. Pere Bojarull	1-1
Dr. Joan Amat	2-2
Dr. Ensenh Carreras	31-40
Dr. Antoni Pons	2-2
Dr. Antoni Pons Aró	37-52
Dr. Alfont Miquel	31-44
Dr. Vicenç Sant	36-54
Dr. Francesc de la Roda	35-43
Dr. Josep Camps	31-41
Dr. Francesc Verián	1-1

409-512

La Memoria

Accionistes, ar base d'una conferencia als efectes de poder donar compte dels seus projectes

Rectifico el senyor Carreras manifestant que pren nota de que dita solució es de la soler incumbencia de la propietat, sense intervenció en les juntes del Dr. Gasol

Us poso a discussió l'òrde de comptes.

El senyor Vila Teixidó manifesta que es te de reconeixer que les despeses de la Societat augmenten d'any en any, mostrant-nos llares i omerosos en les mateixes; i per demostrar-ho, diu que res millor que els números. Estableix cites comparatives entre les despeses de l'any 1928-29 i les de 1932-33 en demostració de que aquelles fugen extraordinàriament.

Alegeix, que això es molt mes de lamentar per quant recomia que els gustos varien de dia en dia; i la tendència general sembla que sigui la de sentir una major atracció per la frivolitat de tot un sense fi d'altres espectacles, entre els que pot ser guardan un lloc preminent el cine i el ball, amb preterició del teatre líric, lo que agrava cada dia que passa la seva actuació, al extrem que un article periodístic d'una afamada revista parisina al consignar aquest canvi, l'entelista donar la noticia de que un teatre d'art líric ha sigut convertit en garatge.

Alegeix que tot això vol dir que cal reflexionar i sobre tot enmotllar-se a les circumstancies, i pensar si podem contenir aquesta onada o merce de la qual sembla que tot hom s'hagi entremat a una gran disbauxa.

Crida l'atenció sobre les partides de personal, entre altres, i especialment la de Brigada de Baquinaria, que nota que vor en augment; advertint que en fer us de la paraula no pretent formular cap censura, pero n' es creu en el cas de tenir que frega a la Directiva que posi una extrema cura en les despeses, i procuri que la gran nau fagi proa camí d'una gran austeritat, única mitja de poder salvar-la i evitar el naufragi. Acaba insistint en que un preo jamai podria esser confós amb una censura

El Dr. President, en contestar-li manifesta que te

de començar per fer constar que pel que respecta al personal, es exactament el mateix dels anys anteriors i que l'únic que pot haver variat quelcom són els augmentos de sou, però que aquets tenent que ateur-se al moment present i estar amb consonància amb els seus similars; encara que aquesta Junta de Govern no ha innovat ni augmentat, ja que l'estat actual de coses entre persones, l'ha heretat de les Juntes anteriors.

Afegeix no es pot perdre de vista que com ja vaig dir durant les temporades teatrals la Brigada de Baquindaria no es corre del empresari, quant més temps està tancat el teatre més costos resulta el manteniment de la mateixa; i per altra banda es difícil despedir-la o teatre tancat, dat el seu especial comerç i gran coneixement de la tècnica de llurs funcions, a part de que el teatre tancat sempre treballa en la conservació, millora i reforma de la maquinaria i material escenogràfic.

Continua desglossant totes les partides de despeses, establint termes comparatius entre les quantitats presupostades i gastades, cridant especialment l'atenció dels senyors Propietaris sobre els augmentos contributius derivats de la revisió de l'any 1928 pel Registre Fiscal; i pel que fa referència al augment de la partida del segur, ni bé es cert que s'ha augmentat la prima en qualsevol superior a miters del que s'ha pagava, el capital assegurat ha sigut doblat passant or sis milions de pessetes.

Rectificar de sempre Vila insistir que el fet de que la Brigada de Baquindaria obans solament l'havia de sostenir la Societat tres o quatre mesos i ara quasi tot l'any, contribueix als augmentos a que ell sol·licita; repetint que els costos generals augmenten i que la Directiva té de mirar de reduir les despeses, ja que d'auar en augment les de personal unit al segur i demés, el proxima presupost seria encara més crescut.

Continua afirmant que es inquestionable, que no tenim altre remei que sostenir la Casa, i amb tot aquell decorum i dignitat que la mateixa es mereix, però que sens quedar-mos

al marxe dels montes deures, aquella finalitat deu haver d'esser obtinguda amb les maximes limitacions.

La Presidencia li contesta que s'indran en compte les observacions del Sr Vila en consonancia amb les necessitats de la Societat i ar les que ell acaba d'aludir.

Queda aprovat l'estat de comptes per unanimitat
 Es posa a discussio i votacio l'inversio d'unes quantitat per atencions complementaries

El Sr Vila comença preguntant quin es el saldo en caixa, advocant per les suggerencias i recomanacions ja exposades i manifestades, insistint en que la Directiva no deixi de prendre-les en consideracio ja que a part d'aquest vessament, sont altres els que pesen sobre els senyors Accionistes.

La Presidencia replica que el saldo en caixa es el manifestat en la Memoria, si be la major quantitat pertany al fons de l'ort; donar lectura al presupost per l'any 1933-34 exposant les partides del mateix en demostracio de que dit vessament es indispensable, a part de que seran tingudes en compte les observacions del Sr Vila en concordancia sempre amb les necessitats de la Societat i les conseqües del pagament de la Casa

El Sr Vila insisteix en tots i cada un dels seus punts de mira, per creure que defensar els interessos de la Societat, encara que no s'oposa a la aprovacio del vessament

Queda aprovada per unanimitat l'inversio de 85.000 pesetes per atencions complementaries

Es passa al nomenament de quatre senyors Vocals per a formar part de la Junta de Govern, en substitucio del qu'ha cessat regularment i de les tres vacants causades.

El senyor Casas Abarca opina que en la Junta de Govern deuria estar-hi representades totes les diverses tendencies que integren el conjunt de l'Assamblea de senyors Accionistes, i que en quant a la tasca artistica a desenvolupar la Junta es mes de vetllor per l'assoliment de la major perfeccio en la part lirica, deuria posar una major cura en tot quant a la part plastica es refereix.

La Presidencia manifesta que la Directiva no s'en pre-dileccions ni te preferencies. havent escoltat amb gran satisfac-

és les manifestacions del Sr Casas Abarca, que desitjaria veure consertades en realitat.

Rectifica el Sr Casas Abarca abundant en la necessitat de que cada agrupament i cada tendència de les integrants de la Societat, deu haver de tenir llur representació als efectes de que l'obra s'igui de conjunt, maxin en les presents circumstancies.

La Presidència sospèn la sessió per durant el temps que sigui precis per a que els senyors Accionistes es puguin posar d'acord sobre el momentament de senyors locals, recordant-nos rigor tingudes en compte les observacions fetes pel Sr Casas Abarca.

Al reprendre la sessió la Presidència manifesta que es collades les diverses opinions dels senyors Accionistes i orient interpretor i recullir el sentir general de l'Assamblea, proposar la reelcció del Sr Camps i el momentament dels senyors Lluís Coharia Marques, Manuel d'Olabarrio Conde i Pere Casas Abarca.

El Sr Enig adverteix que tractant-se de momentament de persones, el Reglament ordena que la elecció es fassi per mitja de votació.

El Sr Vila manifesta al Sr Enig (Anton) que com noga que la proposta de la Presidència sembla recullir el sentir unanimitat de l'Assamblea, es podria molt be prescindir de les lletres del Reglament quin esperit potser no es d'aplicació al cas concret objecte de resolució.

El Sr Enig rectifica en el sentit de que ateses les explicacions del Sr Vila no té cap inconvenient en que en la elecció es prescindixi de la votació.

Per unanimitat i per aclamació sont elegits els senyors Lluís Coharia Marques, Manuel d'Olabarrio Conde i Pere Casas Abarca; i reeligit el senyor Josep Camps Formes.

La Presidència manifesta als senyors Accionistes que poden formular els qüestions i preguntes que creguin pertinents.

El Sr Vila pregunta sobre l'estat en que's troba l'assumptu judicial.

La Presidència manifesta com el nou lletat de la Jo-

cietat Sr Blas Perez, vor celebrar una junta amb el Sr Poig i Bergada, a l'efecte de poder fer-se coneix del assumpte, i altre amb el Sr Sanchez Diesmer a conseqüència de les quals i d'altres gestions practicades, va sorgir-me la necessitat de tenir que sol·licitar un dictamen que fou encomanat a dits tres lletrats; i que d'acord amb el mateix la Junta resoldria sobre el camí a seguir que resulti més indicat, tant en benefici com en defensa i salvaguarda dels drets i interessos de la Societat.

El Sr Vila pregunta sobre l'esperit que informa el dictamen, sempre i quant el contingut del mateix i la discreció professional ho consentin.

El Sr Camps manifesta de com després de les juntes celebrades per l'advocat de la Societat i a que he fet referència el Sr President, el lletrat de la Societat opina que calia intentar un determinat procediment judicial especial i per si aquest fracassava i es tenia que acudir al procediment judicial ordinari corresponent, es debien practicar algunes gestions preparatòries del mateix; que dites gestions donaren per resultat que el plantejament de la qüestió judicial en el corresponent procediment ordinari involucrava determinades contingències d'ordre econòmic de certa quantia que podrien portar aparellats determinats perills d'ordre econòmic també, i de major importància i transcendència tant per la Societat com per terceres persones; per lo que els advocats assessors suggeriren la idea de que potser hauria arribat el moment d'estudiar quina era la millor actitud que convenia prendre a la Societat.

Que la Directiva davant d'aquest toc d'atenció, encarregà el dictamen a que he fet referència la Presidència que encara no ha estat posat en net i que per tant no està firmat.

Que la Directiva es veu obligada a tenir que declarar-lo secret, tant per no haver tingut temps encara d'estudiar-lo, com per no mostrar al enemic les posicions de la Societat; i que lo únic a que podria accedir la Directiva, sempre respectant amb la sobirania de l'Assemblea, seria a que se nomenés una Comissió que d'acord amb la Directiva l'ajudés a estudiar i resoldre si convenia a la Societat emprendre

aparellats

l'ofensiva o permanecer en actitud expectativa o a la defensiva; que un cumulo de circumstancies semblan aconsellar aquesta darrera posició com la més beneficiosa als interessos de la Societat i la més pròpia i adequada al present moment.

El Sr. Vila reconeix que el terreny es realment vidrios i no deuen donar-se armes a l'enemic. Que ell sobrament demanava una lleugera idea del dictamen però que no pot deixar de reconeixen que encara que la Junta General es sobirana, el dret salvaguarda a la Directiva.

Afegeix que el dictamen es evident que no pot esser considerat com a una veritat jurídica, i no es pot perdre de vista el fet que l'ex-empresari s'ha reservat la possessió d'un local i no ha renunciat als seus drets.

Que si la Societat declara rescindit el contracte, seran jutge i part lo que no cal admetre en bons principis de dret processal.

Acabar cridant l'atenció de la Directiva sobre un punt concret, el de que tant si són actors com demandats l'ex-empresari disposa d'un local quina possessió s'ha reservat.

El Sr. Quiñel manifesta que el Sr. Vila ha demostrat haver-se fixat de la verdadera situació de guerra en que's troba la Societat, i que en tot "casus-belli" hi ha secrets a guardar. Que la Directiva no pot fer altra cosa que seguir mes que els consells dels seus advocats, les seves ordres. Que en el cas actual no es poden esbombar les noticies i mes tractant-se d'un dictamen en el que s'hi anota els punts flacs, a l'extrem que aquesta reserva s'ha imposat en els dictamins que sol·liciten els Ajuntaments, que ja mai es fan publicis als efectes de que l'enemic no pugui descobrir les posicions.

Que davant de la Junta judicial creada per l'actual estat de coses no hi cal mes que tenir una gran confiança amb els lletrats; preguntar ni val la pena d'embarcar-se en un plet llarg i tortós per treure l'ex-empresari d'una habitació; poder continuar, com pot continuar-se tinguent el festeig en marcha com acabar de demostrar-se en la darrera temporada.

Afegeix que el dictamen de firmen tres lletrats de solida i reconeguda solvencia professional i gran prestigi i som parer es unanimitat. La Directiva no ha fet altre cosa que seguir el camí indicat per il·lustres advocats propietaris, en anteriors Juntes Generals.

Si l'Assamblea creu que la Junta de Govern no mereix la seva confiança la Junta General és sobirana i pot manifestar-se però en quant a dita sobirania creu del cas recordar que el poble també és sobirà i en canvi els governs en cas de guerra no diuen tota la veritat, per elementals motius de precavida, prudència i perspicàcia, que impedeixen mostrar els punts foscos i que moltes vegades a n'aquestes mides es deu el guanyar i no perdre, les batalles. Que sont molts els plets que's resolen per si nols, es a dir, per l'acció del temps; i que ni bé es veritat que lo que interessa als advocats sont els plets, en el cas present els mateixos indiquen que cal evitar el plet.

Afegeix que no cal perdre de vista les coments de la Generalitat, que poden donar una solució al conflicte i que cal escoltar al senyor Gasol, ja que aquelles sont de gran harmonia i es van concretant cada dia mes; siquien els proposats de reunir als Propietaris per escoltar llurs opinions sobre la nova estructuració i després formular aquelles proposicions que's veguin convenientes.

El Sr Carreras confessa que no acaba de posar-se en da l'intervenció del Il·lre senyor Conseller de Cultura dintre d'una Junta de Propietaris, i que creu que hi ha un estat de confusió sobre aquest particular, sorprenent-se de que les primeres impressions les hagin de rebre els Sr Propietaris de dit Conseller.

El Sr Camps contestant al Sr Carreras, diu que l'Il·lre senyor Conseller de Cultura de la Generalitat no té de veure e intervenir ni perdre part en cap Junta de Senyors Propietaris. Que el Sr Gasol lo que ha manifestat repetides vegades a aquesta Directiva, es que ell veuria amb gran satisfacció el que se l'autoritats per donar una conferència als senyors Propietaris aplegats amb caràcter de reunió i no de Junta, per poder do-

mar-els-hi or començar els seus plans artístics, en relació amb la nova projectada estructuració del gran teatre, i que conjuntament amb la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona podrien desenvolupar-se.

Quedar ben entès que en aquesta conferència no's parlaria de cap mena de projectes de nova estructuració, ni es podria prendre acord de cap classe. Que la mateixa podria ésser el primer punt de contacte que servis de base per la nova estructuració.

Que després veia arribada l'hora de convocar una Junta General Extraordinària per a tractar ampliament del projecte i aprovació d'aquelles bases que podrien ésser desenvolupades per una Comissió o Començia que en col·laboració amb la Junta de Govern, portessin les negociacions fins a un punt que permetés portar-les definitivament concluides en una proposició de Conveni, que permetés convocar de nou una altra Junta General per la seva ulterior i definitiva aprovació, en us de les leres facultats sobiranes.

Que després d'aquestes declaracions veur que la qüestió quedar ben plantejada, definida i clara, desapareguen la confusió o que s'ha referit el senyor Caneras.

El Sr. Plot Junoy en us de les paraules comença per manifestar que enten que el debat quedar ben dibuixat o base de dues qüestions molt diverses que no cal confondre ni involucrar.

La primera podria qualificar-se d'ordre judicial. Per lo que respecta a la mateixa, i tenint en compte els treballs i previsions de la Directiva i la gran consideració i prestigi que mereixen els noms dels lletrats firmants del dictamen o que s'ha aludat, aconsella i voldria proposar a la Generalitat que conecdis un vot de confiança a la Directiva; per a que amb un màxim d'autoritat pugui emprendre totes quantes qüestions d'ordre judicial o extra-judicial es tinguin de plantejar o resoldre en relació al conflicte creat per l'ex-empresari Sr. Rodés.

El segon punt o qüestió es el relatiu a la projectada nova estructuració del teatre.

Creu i diria que es indispensable que el que proposa parli en primer terme, per tant no veu cap perill i si avantatges, en que el Sr Gasol exposi i manifesti s'ont pensament i sos projectes. Així la Propietat sabria ar que atemir-se i podria suspesar el pro i el contra. Afegix que sont criteri i dretq personal sont que els propietaris poguessin formular precs, preguntes i observacions als Sr Gasol, sens que aixó impliqués compromís de cap classe ni de cap mena. Despres es quant or criteri de l'orador, hi cap el convocar una Junta General Extraordinaria perquè la Propietat degudament assabentada i amb ple coneixement de causa resolgui en ultim terme i en darrera instancia, assumpolant el cami i tramits ar seguir per ar conseguir lo que s'acordi.

Resumeix insistint en que es te de concedir un vot de confiança ar la Directiva per la resolució de la qüestió judicial i autoritzar-la per ar que pugui portar a terme la projectada conferència del Sr Gasol, mostrant son desitq de que aquesta tingui lloc quan mes aviat possible millor.

La Presidencia pregunta si es preu en consideració la proposta del Sr Clot Junoy, la qual es acceptada per unanimitat.

El Sr Antoni Guix pregunta a la Presidencia, quant anys faltaban per expirar el contracte celebrat amb el Sr Rades; i en contestar-li que dos i amb el caracter de voluntari, el Sr Guix manifesta que es deu mirar d'evitar el plel.

J no havent-hi altres assumptes ar tractar el Sr President aixeca la sessió ar les dotze i quinze minuts = L'afegit = 7 la Memoria = i els esmerats = aparellats = son = Valen

El Vocal Secretari

Vist i plau
el President
Antoni Pons Arola

[Signature]

Senyors

R. N.

Dr. Ramon de Marull	19-19
Dr. Mercè de Bonis	22-26
Dr. Baltasar Capó	16-18
Dr. Lluís Homs	6-6
Dr. Felix Fages	8-10
Dr. Francesc J. Vila	6-8
Dr. Josep Masell	1-1
Dr. Lluís G. Plot	3-3
Dr. Josep Vilaver	3-3
Dr. Ramon Puig	1-1
Dr. Pere Solerull	1-1
Dr. Antoni Rius	1-1
Dr. Joan Lluís	3-3
Dr. Josep Sant	2-2
Dr. Lluís Lluís	1-1
Dr. Rosa Serra	4-4
Dr. Rosa Serra	1-1
Dr. Mamen Català	2-2
Dr. Antoni Puig	2-2
Dr. August de Bull	20-28
Dr. Jaume Comas	13-17
Dr. Lluís Ferrer	1-1
Dr. Francesc M. Tórrama	1-1
Dr. Josep Carreras	29-38
Dr. Marceles Vilanova	1-1
Dr. Josep M. Giménez	3-3
Dr. Francesc Planas	8-12
Dr. Josep M. Munne	4-6
Dr. Enric Brotons	3-3
Dr. Joaquim Canelles	2-2
Dr. Francesc Llorens	4-6
Dr. Adelf Armentany	4-4
Dr. Antoni Comas	2-2
Dr. Joan Soler	2-2
rossee a traspassa	199-238

A la ciutat de Barcelona a dinou de juliol de mil nou-cents trenta tres mericament convocats per mitja de paperes repartides en domicili i anuncis oficials publicats en el "Diari de Barcelona", a les quatre de la tarda o sigui mitja hora després de l'assemblea en la convocatòria, queda constituïda la Junta General Extraordinària de senyors Accionistes sota la Presidència del senyor Antoni Comas d'Argemir, i amb assistència i representació dels senyors que el marge s'expressant.

El senyor President declara oberta la sessió i es procedeix pel senyor Secretari a llegir l'anunci publicat en el "Diari de Barcelona", la convocatòria de la Junta General Extraordinària, i els articles 27 i 28 del Reglament per que es regeix la Societat.

Amb relació al primer extrem de la papereta de convocatòria relatiu a autoritzar a la Junta de Govern per a concertar amb el Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya el proper any teatral, el senyor President fa relació de les entremeses portades a cap amb el dit Conseller, tan en relació als diversos extrems del avenc de temporada, com per mirar de reduir el nombre de funcions a base de cinquanta-cinc d'hivern i quinze ballets, passant-se a discussió dit primer extrem.

El senyor Comas d'Argemir manifesta que fora desitjar que el Comitè reduís a quaranta cinc el nombre de les funcions i pel que fa referència a les cinquanta mil pessetes amb caràcter de subvenció extraordinària enten que podria demanar-se el pendre's acord en la nova Junta quan sigui conegut el detall o programa de la temporada.

Li contesta el senyor President que s'indica molt en compte les indicacions del senyor Comas d'Argemir, però que el nombre de cinquanta cinc funcions és com a màxim en la temporada d'hivern.

El senyor Vila Fàixida s'adhereix a les manifestacions del Sr. Comas d'Argemir en quan al primer extrem.

El senyor Capó s'exten en consideracions sobre la con-

rossec traspassat	199-238
Dr. Antoni Bon A.	37-49
Dr. Joan Coma	14-22
Dr. Nicolau Sant	36-50
Dr. Alfons Miquel	12-17
Dr. Lluís Caparà	32-38
Dr. Manuel Obachera	4-7
Dr. Pere L. Alcaraz	1-1
Dr. Josep Camps	Fornes 2-2
Totals	340-424

verència de mirar d'evitar el donar armes als enemics que pogues tenir la Societat, sabent tota mena de responsabilitats.

El senyor President manifesta que la Junta enten que te el teatre lliure i per tant creu pot posar-se el mateix a la disposició d'aquella particular o entitat que es cregui convenient, no representant cap compromís ni responsabilitat, el acceptar de moment, les iniciatives de la Generalitat referents al funcionament del teatre, encara que la Junta tindria molt en compte les indicacions del senyor Capó

Aquest senyor insisteix en les seves anteriors manifestacions

El senyor Riquel manifesta que la Junta no pot portar a cap actes que impliquessin el reconeixement de drets en favor de tercera persona i que enten poden disposar lliurement del teatre basant-se en el dictamen signat per els il·lustres lletrats senyors Sauchez Diezma, Roig i Bergader i Gas Perez

El senyor Vila Feixido mostra la seva conformitat a les paraules del senyor Riquel, sempre i quan es tinga una gran cura en la redacció del nou contracte amb la Generalitat, ja que una cosa es la qüestió de fons i altre la de forma o de procediment.

Posat a votació el primer extrem de la papereta de convocatòria s'aprova per unanimitat, amb el preu del senyor Capó de que es redueixi el nombre de funcions al mínim possible.

Es posa a discussió el segon extrem relatiu a la subvenció de caràcter extraordinari

El senyor Vila Feixido creu que esta en l'anim de tot hom el desitj de donar un vot de confiança a la Junta de Govern pel que fa referència a dita subvenció de caràcter extraordinari, però així seria el restar-li facultats per a poder exigir una selecció en les obres i en els artistes, per lo que creu que se la deixa en major llibertat i mes facilitats de lluita, ajornant l'awordar sobre dita subvenció,

mas vegada coneguts la llista d'obres i quadro d'artistes, per la propera Junta, ja que sembla que ho ooursellen una serie de circumstancies.

El senyor Comas d'Argemir abunda en les mateixes consideracions del senyor Vila.

El senyor President afegeix que aquest era el criteri de la Junta, pero que ateses certes consideracions s'ha vist obligador a tenir que portar-ho a aquesta Junta.

El senyor Rierles fa algunes observacions referents a la conveniencia de votar dita subvencio, afegeint que la Junta coneix la llista d'obres i que a no totador coneixria el quadro d'artistes.

El senyor President posa de manifest i declara que la Junta oficialment desconeix les mes i els altres, ja que solament i d'una manera oficiosa el senyor Gasol l'ha assabentat de lo que constitueix un oner de temporada.

S'acorda deixar per la propera Junta l'acordar sobre el segon extrem de la convocatoria, amb l'adonacio per part del senyor Vila de que moralment la Directiva rebria un vot de confiança pel que fa referencia a dit extrem.

Se posa a discussio el tercer extrem de la convocatoria i en us de la paraula el Sr. Clot i Junoy manifesta: - Que considerar de tan gran trascendencia la votacio que pagués recaure avui en l'oprobacio de dit extrem, que no creu oportu ni practic provocar-la en atencio al gran nombre de senyors Decisionistes absents o no representats que no podran exposar llur criteri, per lo que i als efectes de que no es pugui mai alegar que s'ha portat a discussio amb premissa o aprofitant-se de dites absencies, caldria ajornar dita discussio i conseguint votacio per a la propera Junta General. Que dit ajornament no retrasar en res la solucio que en definitiva pagués recaure, ja que els mesos d'istiu no son els mes adequats per empreure estudis d'aquesta envergadura.

La Presidencia explica el perque la Junta s'ha vist obligador a portar-ho a la General amb gran retras, fill de determinades circumstancies d'ordre poli-

tie i que si figuren en l'ordre del dia de la present Junta ha rigut en atenció i consideració a la persona del senyor Gasol i a les suggerències per ell fetes en aquest sentit, encara que la Directiva creu molt digne d'esser tingudes en compte les prudentes observacions fetes per el senyor Clot i Jurnoy.

Aquest senyor es ratifica en el seu criteri de que la Comenica que té d'anomenar-se no vindria eurobustida de tota aquella autoritat que el cas reclama i imposa. S'acorda ajornar el nomenament de la Comenica objecte de discussió.

Al proposta de diversos senyors accionistes s'acorda fer constar en acta el sentiment de la Junta General davant la mort de l'insigne mestre i estimat consoci, l'eminent ex-toror senyor Pinares.

I no havent hi altres assumptes de que tractar es clou la sessió a les cinc i deu minuts de la tarda.

Vist i plau
 el President
 Antoni Comas Arda

el Vocal Secretari
 J. M. Vilà

Senyors

	A	N
Sra Maria Roca	2	2
Dr. Baltasar Lapo	6	6
Dr. Antoni Riera	1	1
Dr. Joan Escudé	1	1
Dr. Ramon de Labrega	1	1
Dr. Lluís Thomàs	14	14
Dr. Francesc Puig	3	3
Dr. Josep M. Giménez	3	3
Sra Cecília Fradera	2	2
Dr. Francesc Vila	14	20

47-53

Com la Ciutat de Barcelona a set de novembre de mil nou-cents trenta tres, previament convocats per mitjà de paperetes repartides a domicili i anuncis oficials publicats en el "Diari de Barcelona", a les deu de la nit o rianí mitja hora després de l'assemlada en la convocatoria, queda constituïda la Junta General Extraordinària de senyors Accionistes sota la presidència del senyor Antoni Comas Arda i amb assistència i representació dels senyors que al marge s'expressen.

Oberta la sessió, per el President, el Sr Secretari dona lectura als anuncis oficials publicats en la secció corresponent del "Diari de Barcelona", els dies vint-i-nou d'octubre prop passat i cinc de novembre en curs; de la papereta de convocatoria, repartida a domicili dels senyors accionistes, amb la deguda autèntica

47-53

Sr. Lluís Borrassa 7-11
 Sr. Antoni de Ferrater 5-9
 Sr. Josep Recentes 6-5
 Sr. Josep Oliver 3-3
 Sr. Miquel Casals 6-6
 Sra. Sabina Batlle 3-2
 Sr. Lluís Jover 3-3
 Sra. Esperança Massam 8-12
 Sr. Josep Sant 2-2
 Sr. Pere Bach 4-4
 Sra. Mercè Castells 1-1
 Sr. Felix Fages 24-28
 Sr. Josep Carreras 29-39
 Sr. Ramon Casanovas 2-2
 Sr. Antoni Coma 2-2
 Sr. Joan Lluís 4-4
 Sr. Enric Briston 3-3
 Sr. Enric Umbert 3-3
 Sr. Santiago Comas 9-9
 Sr. Riera Serra 5-5
 Sra. Mercè de Ding 26-28
 Sr. Armengol Casanovas 1-1
 Sr. Jaume Comellas 2-2
 Sr. F. M. de Tejada 1-1
 Sr. Francesc Planas 8-12
 Sr. Emili Carhi 1-1
 Sr. Emili Ventura 2-2
 Sr. Lluís J. Clot 3-3
 Sr. Josep Chacell 1-1
 Sr. Marmel Babin 1-1
 Sr. Pere Bufarull 1-1
 Corral del Liceu 2-2
 Sr. Heribert Pons 1-1
 Sr. Antoni Mercader 1-1
 Sr. Josep Llavina 1-1

228-264

reglamentaria i dels articles 20, 27, 28 i 58 del Reglament pel
 règim i govern de la Societat del Gran Teatre del Liceu, relatius
 a les Juntes Generals Extraordinàries, a la concessió de subven-
 cions a l'empresari de funcions i reformar del Reglament.

El Sr. President donar compte de les gestions efectuades amb
 motiu de la firma del conveni de concessió de l'empresari de
 funcions al Sr. Conseller de Cultura de la Generalitat de Cata-
 lunya, com a president nat del Comitè Pro-Liceu i d'aquelles
 modificacions i millores amb que la Junta Directiva confiava
 millorar-lo, en relació al plec de condicions de l'any passat;
 i que encara que en principi, foren preses en consideració pel dit
 Sr. Conseller de Cultura, a darrera hora, no foren admeses, a
 excepció de les referent al augment de professors de música en les
 obres Wagnerianes, lo que no passa d'una promesa. Respecte al
 retorn de localitats, tampoc aquesta Directiva pogué assolir sos
 desitjos, comproment-se, el concessionari, sols a admitre
 les localitats en cas de dol i en les mateixes condicions que l'any
 passat. Si l'exit no acompanya a la Junta, en lo que fa refe-
 rencia a millorar el dit plec de concessió, en canvi no accedi-
 ra que es poguessin donar mes de quatre funcions subvencionades
 per setmana, tres de nit i una de tarda.

El Sr. Capó demana explicacions a la Presidència sobre
 l'expedició de cartons per part del concessionari, contestant-li
 aquells que el concessionari facilitarà el canvi de cada entrada
 personal per un altre entrada transmissible.

Seguidament es posa a discussió el primer extrem de la pape-
 reta de convocatoria relatiu a la concessió d'una subvenció de
 caràcter extraordinari, amb carrec al fons d'art, fins un màxim
 de cinquanta mil pessetes, per tot l'any teatral, advertint la
 Presidència que encara que en la darrera Junta General Extraor-
 dinària, moralment, va esser concedit un vot de confiança a
 la Directiva per a dita concessió, es imprescindible que la Junta
 concedeixi o denegui dita subvenció, que enten procedeix en atenció
 a la llista dels artistes, repertori de les obres i valors decorat
 non que s'està acabant de pintar per a poder portar algunes
 d'elles amb tota dignitat a l'escenar.

Com no fer us de la paraula cop senyor accionista, la Pre-

228-264

videncia presentada ni s'acorda la subvenció sol·licitada.

El Sr. D. Antoni de Sureda demana que consti en acta el seu vot en contra de dita subvenció i que oportunament explicaria l'alcance del mateix.

El Sr. D. Pila Leizidor manifesta que desitjaria pregar al Sr. Antoni de Sureda que expliqués el seu vot, als efectes de conèixer els motius en que el fonamenta i poder, en son cas, recolzar-los o rebatre'ls.

El Sr. Antoni de Sureda exposa que el fonamenta en el poc èxit obtingut per les Directives en les negociacions portades or cap amb motiu de les firmes del nou plec de condicions per a la concessió de l'empresari de funcions, ja que la Directiva hi volia introduir, moltes i molt importantíssimes modificacions i millores, filles de l'experiència de la passada temporada i encara que, en principi, varen ésser acollides amb gran consideració per part del Conseller de Cultura, i quasi moralment acceptades, desgraciadament, a l'honor de la firma, varen ésser totes rebutjades; lo que fa suposar que la temporada en perspectiva té de doladors, forzosament, de deficiències que es posarien de manifest tant en l'ordre artístic, com en l'espectacular i principalment en el musical. La Junta de Govern sostenia i demanava que era imprescindible el nomenament d'un Director artístic, responsable, i de reconèixer solvència, lo que li fou impossible d'obtenir. Assenyalava un mínim en els instruments de corda, especialment en les vives de Wagner i les russes, per tal d'evitar la gran desproporció de sonidos registrada l'any passat en les temporades de ballets russos entre el metall i la corda, resultant aquesta tan pobre i mignada que or voltes donaba lo trist impression d'una orquestra del segle XIX, lo que obliga a tenir que fixar la plantilla d'aquella, ja que del contrari l'empresari, or quist dels seus dentijos, estina o emengeix els elements del sector de corda. Afegix que l'any passat ni en les representacions wagnerianes, donades com a festivals, va conseguir-se començar aquest gran defecte de l'orquestra, va ésser degut exclusivament a la seva gestió personal i tercia, qui va demanar l'augment de la corda en les gestions fetes prop del Director Artístic senyor Francesc Vinas i del Director General Sr. Quetres. En honor a la veritat deu dir que el sector de corda en les representacions de Friston

Sr. Ramon Sanjaume 1 - 1

Sr. Eliseo Valls 4 - 6

Sr. Josep Bruguera 7 - 7

Sr. Joan Mestres 10 - 10

Sr. Antoni Pons Vila 37 - 49

Sr. Joan Lluís Lluís 36 - 44

Sr. Xesca Sanjaume 26 - 36

Sr. Albert Miquel 12 - 17

Sr. Pere Casas 2 - 2

Sr. Josep Camps 4 - 4

Total 367 - 440

i Soldar va esser augmentat tal com ell exigia i dita millora
 va esser apreciada per tots els intel·lectuals i aficionats; però tam-
 be deu fer constar que això li va costar un disgust produït
 per actituds inconformes del Director General de Obres. I com
 que no està disposat a donar ocasió a que es repeteixin aque-
 stes escenes desafortunades, va indicar al Sr Conseller de Cultura
 que ell feia qüestió de que s'inclouessin les dos condicions afe-
 gades per la Junta de Govern: el nomenament d'un Director
 Artístic, i la fixació del nombre mínim de elements en la
 secció de cordor de l'orquestra al menys per a les obres wagne-
 rianes i russes.

El senyor Conseller de Cultura, i potser, millor dit, els
 seus assessors, no accediren a ni aquets dos punts fonamentals.
 L'any passat hi havia una direcció artística encarregada al fa-
 mos ex-tenor senyor Vinas, qui, nominalment, i a manera de
 bandera que cobria la mercaderia, actuava de Director Artístic.
 Aquest any dit brit no ha sigut omplert. Per aquets motius en-
 ten que no pot donar el seu vot a la concessió del suplement de
 subvenció de cinquanta mil pessetes.

El senyor Comas d'Argemir pregunta si es obligatori per
 part del Concessionari el canje de les entrades personals per car-
 tons.

Li contesta la Presidencia que no es obligatori i que es aquesta
 una de les millores que volia obtenir la Directiva folla d'un es-
 tudi deont al Sr Forner, mitjançant l'intervenció de Anjoñdo-
 mia, encara que liquidant a l'Empresari, a base d'una escala pro-
 porcional a un 2 per cent sobre les subvencions i en relació al nom-
 bre de cartons, als efectes de no deixar-ho al lliure arbitri de
 l'empresari, i mes encara dit import fer-lo revertir a la Socie-
 tat, augmentant indirectament els seus cabals, encara que fos necessa-
 ri concedir una compensació al empresari; però que, si bé es veri-
 tat que el Sr Gasol va prendre nota d'aquestes condicions, al efecte
 d'estudiar-les i a pesar dels seus bons propòsits, a l'hora de la
 firma no foren tingudes en consideració; i que lo mite a que es
 té obligat el Concessionari es a facilitar el canvi de cada entrada
 personal per una altra entrada transmissible.

El senyor Comas d'Argemir manifesta que de les dades notícies

de la Presidencia en dedueix que el Concessionari contractualment no té l'obligació de fer cartons, però si a canviar cada entrada personal per una altra entrada transmissible, mitjançant un pagament previament determinat i cominuat.

La Presidencia manifesta que el pagament or que al·ludeix el Sr Comas d'Argemir es el de trenta pessetes per la temporada d'hivern i que per les demés temporades s'aplicaria or proporció del nombre de funcions, d'acord amb el número 34 del plec de condicions, quina lectura ordena:

El senyor Secretari procedeix or la lectura del puntat apartat 34 que es del tenor següent: "Comis i demés relacions del Concessionari amb els senyors Accionistes - El Concessionari facilitarà el canvi de cada entrada personal per una altra entrada transmissible, mitjançant or pagament de trenta pessetes per la temporada d'hivern. Per les demés temporades s'aplicaria or proporció del nombre de funcions. El termini per or fer dits canvis començarà el mateix dia que s'originen reportades les entrades als senyors Accionistes i acabarà un cop començada la primera funció de l'abonament. - L'exercici d'aquests drets requereix la previa sol·licitud tramitada per Rajondomia"

El senyor Comas d'Argemir mostra el seu agraïment a la Junta Directiva per haver defensat els drets dels senyors Accionistes. D'acord, per unanimitat, amb el vot en contra, del Vocal Sr Riquel, concedeix una subvenció de caràcter extraordinari, amb carrec al fons d'Art, fins un màxim de cinquanta mil pessetes, per tot l'any teatral 1933-34.

Es posor or discussió el segon extrem de la convocatori, referent al nomenament de tres senyors Accionistes per proquer formular unes bases per la nova estructuració del teatre; i en atenció i consideració or que els senyors Accionistes puguen posar-se d'acord s'alça la sessió per deu minuts.

Al reprendre, or les onze de la nit, la Presidencia fa història de lo referent al dit nomenament; de la conferència que sobre els seus plans de nova estructuració del teatre donia el Sr Gasol als senyors Accionistes, i de com i or conseqüència de lo mateixa la Directiva es veure obligada or portar or una Junta General Extraordinaria el tractar de dita nova estructuració, lo que or complir or la danerament convocada; i d'acord amb

estudiar i

el criteri predominant en les mateixes ho ha reproduït novament en les que s'està celebrant.

El Sr. Clot Junoy, en l'ús de la paraula, manifesta que entenc encara no ha arribat el moment oportú per el nomenament de la dita ponència, ja que aquesta al ésser anomenada té de estudiar, formular i proposar; i en el present moment, i dada l'impressió dels termes en que ve redactat el segon extracte de la convocatòria, més que estudiar, formular i proposar, podria resultar que tingues que limitar-se a tenir que escoltar. fins i tant el Sr. Conseller de Cultura no concreti quelcom més de lo que vos exposar en les seves conferències i la Junta de Govern, d'acord amb dit sempre Conseller, no condensi en unes bases lo en que podria consistir aquesta nova estructuració, entenc no hi cal el nomenament de la ponència; ponència que podria anomenar-se el dia que sobre dites bases es pugui desenvolupar un projecte. Afegix que no pretén obstaculitzar, ni està en el seu anim boicotjar dit projecte, ja que ell desitja manifestar, molt alt, que opina que la Societat es deu donar d'agraïment vers la Generalitat per l'apoi que li ha prestat; la Junta de Govern pot continuar les seves converses amb la Generalitat i quan hi hagi un plan concret i definit, es pot anomenar la ponència, que podria desenvolupar-lo a base del corresponent projecte. Seria llàstima, afegix, anomenar una ponència, que no fos ponència i que vindria a treure atribucions a la Junta de Govern, per lo que en aquest moment i sens començar les bases de la nova estructuració aquell nomenament inclús podria resultar perillós; acabar insistint en que sigui la Junta de Govern la que reculli tots aquells elements de judici necessaris per la fixació d'unues bases i els porti a la Generalitat.

El Sr. Vila Reixidor, fa ús de la paraula, per manifestar que s'adhereix, substancialment, al fons del contingut de lo que acaba de manifestar el Sr. Clot Junoy; però que no pot perdre de vista que la Generalitat, de fet i en realitat, fa de compromís, per lo que es té de tenir cura que el Sr. Gasol no interpreti l'ajornament del nomenament de dita ponència com a un boicot als seus plans o projectes o bé com una

descortesia o falta de delicadesa i caldria evitar aquest perill, per lo que potser hi cabria el buscar un mitjà que permetés cubrir l'expedient, encara que s'anar al nomenament, ni la honoria no ve envoltada d'una màxima autoritat, als efectes de poder cumplir dignament el seu comís, es talment com si no s'anomenés.

La Presidencia manifesta que es molt possible que, en el fons, assisteixi la raó als Srs Clot i Vila i que compren les dificultats que el nomenament de la mateixa implicar, encara que, substancialment, es ben conegut el criteri del Sr Gasol; però que ni el criteri predominant, dins de la General, es el de que la Directiva continui fent les gestions necessaries per obtenir unes bases concretes que permetessin el nomenament de la honoria, a pesar de la transcendencia i gravetat del comís, la Junta de Govern no pot refusar del compliment del seu deure, ni dels seus compromisos, i miraria de donar compliment als desitjos manifestats per la Junta General, com a mandatària que es de la mateixa.

El Vocal Sr Casas Abarcá, far us de la paraula per manifestar que jamai cap Junta Directiva podria donar-se per molesta, ni implicar menys de les seves atribucions i facultats perquè una representació de la Junta General col·labori amb ella directa, o indirectament, inclòs en la formació de honoria, per el desenvolupament de temes, treballs o projectes d'utilitat per la Societat; i molt lluny de perdre facultats es veu envoltada per les delegacions que li hi aporta la General, i l'estranyor, sens necessitat de tenir que acudir amb tanta freqüencia a la convocatorià d'aquella; i que, en el fons, encara que coincideixen els criteris dels senyors Vila i Clot, ell els veu contradictoris, abmudant en l'opinió de que la Junta General, no pot refusar el nomenament de la honoria, encara que aquesta recaigui en el nomenament dels senyors ex-Presidentes de la Societat.

El Sr Clot, insisteix en que una honoria que tingues de neixer morta es preferible que no sigui anomenada, sens perdre de vista que l'esperit bastant manímic de la General, pugui que sigui contrari a la nacionalització, però que no té cap classe d'inconveniència en que els senyors ex-Presidentes de la Societat,

s'ajuntin a la Directiva, per fer els estudis convenients, dat cas de que aquella ho cregui convenient.

El Sr. Caba, no creu pertinent la última concessió del Sr. Clot, per quan es limiten les atribucions i facultats de la Junta de Govern, la qual pot dirimir-se i consultar, sempre que ho cregui convenient, no sols als Srs. Presidents, sino que també a aquelles altres persones que ellor cregui mes oportú.

El Sr. Fiol, enten no es tenta que haver obert la present discussió, per quan encara no es coneixia la voluntat unànime o de la majoria del sempre Decisionsistes, sobre el seu desitj de vendre o de no vendre, de nacionalitzar o no nacionalitzar el Teatre; mostra la seva plena conformitat a les paraules del sempre Clot, en quan deuen mostrar-mos agrats a la Generalitat per lo que ha fet vers el Teatre; pero també es deu haver de afirmar i reconeix que la propietat ha fet grans sacrificis per a que el Teatre pogues obrir les seves portes amb tota dignitat. Aludeix al fet de no tenir empresari, que es un assumpte pendent i que de moment, reconeix, es preferible no tocar-lo. L'agraïment vers la Generalitat es quelcom molt compatible amb no obrir discussió sobre la nacionalització o no nacionalització; i que dat cas d'esser presentades condicions acceptables sobre la compra o nacionalització, enten que la Societat se el deveu d'atendre-les, per poder estudiar-les, amb tota la cura que el cas requereix.

El Sr. Poch el Riquel es dirigeix a tots els sempre Decisionsistes per fer-els-hi present que els sempre Clot i Vila, en els seus habils parlaments s'han oblidat de reunions anteriors a la que s'esta celebrant. S'han oblidat de la conferència que el Sr. Gasol va brindar als sempre Decisionsistes, la ressenya de la qual va esser publicada en la premsa diària de Barcelona, esser un fet indiscutible que l'ambient d'aquesta reunió està amb oberta contradicció amb el que va reinar en la que el Sr. Gasol va desentollar la seva conferència, ja que en aquella hi va predominar un criteri mes que general, quasi podria dir-se unànime, en el sentit de que la Junta de Govern portés a una General la proposta de nomenar una comissió que recullís, estudiés i formulés unes bases que poguessin servir pel desenvolupament

del corresponent projecte de nacionalització del Teatre, és a dir que no es aquest un problema creat per la Directiva, sino que nasqué or rel de fets de tots sobradament coneguts, que en un moment dat amenaçaren seriament el Teatre, o millor dit a la Propietat, i que avui sembla que volem tot oblidar, davant de la aparent desaparició d'aquells, pero que no es pot perdre de vista que si aquelles amenaces havien desaparegut, es degut a que el Sr Gasol alçanta la amenaçadora tormenta, davant les conents de cooperació establerta entre ell i aquesta Junta de Govern. Fou el propi senyor Gasol qui suggerí lo del nomenament d'una Comissió i en la darrera Junta General, els propis senyors Clot i Vila, indirectament defensaren la necessitat de dit nomenament al pregar fos aplacat per la següent Junta, en atenció a que lo oblitat de la temporada d'estiu i la manca de concurrència, impedirian que dit nomenament pogues venir embustit d'una maxima autoritat. És un assumpte molt seriós i molt greu; la Junta Directiva no es creu, ni veu capacitat per resoldre sola aquest afer; desitja i necessita la col·laboració de la General; tota demora o falta d'apoi seria interpretada per la Directiva com una negativa i dat l'ambient que s' respira l'invitarla a continuar els seus estudis, deslligada de la General, l'obligar or tenir que manifestar que "Primades no".

El senyor Frijol manifesta que en el seu entendre, el Sr Gasol no veur venir com a particular i com a conferenciant; i que no es veur fer cap acord.

La Presidencia indica al senyor Frijol que el Sr Gasol, no veur venir i parlar com a Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ja que com a particular la seva conferència no procedia i que si be es veritat i cert que no es veur fer cap acord, ja que no era una Junta General la convocada, sino una reunió de senyors Accionistes, es evident e inquestionable que es conveni, i no amb el caràcter d'acord, que lo de la Comissió seria portat a la propera Junta General que es celebri.

El senyor Frijol, afegeix que si s'anomena la Comissió, vol dir que hem de començar a tractar i l'ambient general sembla no estar decidit, de moment, a fer-ho.

El senyor Casamada exposa la seva opinió en el sentit de que creu es la Generalitat la que deu formular i concretar les proposicions, ja que es ella la que insinua i inicia l'assumpte, la més directament interessada i la que es presenta amb el caràcter de demandant; i que si les proposicions són acceptables seria arribat el moment de poder parlar-ne i tractar-ne amb tota l'amplitud que el cas requereix.

El senyor Comas d'Argemir, s'aixeca per subscriure el criteri posat de manifest per el senyor Clot; i també mostra la seva conformitat a lo exposat pel senyor Vila; però no creu prudent designar les persones dels senyors ex Presidents per integrar la ponència i per una raó d'ordre fundamental; la de que estan absents i que tampoc es procedent dir nomenament, per quan podria implicar un acord, molt poc aïós. Enten que la Directiva es la que te de recollir totes les proposicions i demes suggerencies, enfocar l'assumpte, estudiar-lo, dibuixar-lo i després portar-lo a la Generalitat, la qual diposita la seva confiança plena, en la Junta de Govern perquè porti a terme aquest comís.

El senyor Vila feixidor desitja fer constar un fet. És el de que la circumstancia d'haver aplaudit al Sr Gasol no vol dir que estessim d'acord amb lo que proposaba, ni a acceptar determinades condicions, ja que aitals aplaudiments no podien significar altre cosa que l'expressió d'un elemental deute de cortesia i deferencia envers el conferenciant.

El Vocal Sr Quiquell, en us de la paraula, torna a referir-se a aquella corrent sortida de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, amb amenaces constants a la propietat del gran Teatre del Liceu, repetint que no es un problema creat per la Directiva, sino fill d'una serie de causes de tots sobradament conegudes, essent la principal aquella campanya periodística, en la que, a diari, es publicaven sols articles amenaçadors; i que fou el Sr Gasol el que va encausar aquelles corrents demagògiques trobant l'assumpte de comís acord i amb gran armonia, veient amb gran contrarietat i sorpresa que la Generalitat refusava i esquivava el Tresoldre un assumpte de tanta importancia i de tan gran responsabilitat.

Tot per la Junta Directiva

El senyor Copo lamenta de tenir que manifestar que observa que el senyor Quiquel desvia l'assumpte; ja que sembla que tots els senyors Accionistes que han fet us de la paraula estan d'acord amb lo manifestat per el senyor Clot, inclòs la Presidencia i que sembla ha quedat ben bé de manifest que els senyors Accionistes no tenen pressa, encara que no estàn en el seu animo molestar, en lo mes minim, al senyor Gasol, confiam en que la Junta de Govern, amb el seu bon criteri, ho farà aixís present al dit senyor Conseller de Cultura; i que, amb el bon encert que la caracteriza, portaria a (bon) terme les gestions preliminars que permetin condensar en mes bases el projecte de nova estructuració del Teatre.

El senyor President lamenta que el deure de tenir de mirar d'interpretar l'ambient general de l'Assamblea ha impedit a la Junta de Govern el poder recollir les manifestacions fetes per el Vocal Sr Quiquel, filles del seu gran amor per totes les coses del Teatre i del seu gran desitj de allunyar els perills que amenaçaban a la Societat i poder, quan orans, donar al senyor Conseller de Cultura prova de lleial correspondencia. Pregunta si s'aprova lo que acaba de proposar el Sr Copo, que sembla resumir lo manifestat per els senyors Accionistes que l'han precedit en l'us de la paraula i concretar el sentit general de l'Assamblea. S'aprova per unanimitat.

Per la Presidencia es posa a discussió el tercer extrem de los convocatorias, relatiu a la reforma de l'article 42 del Reglament de la Societat, d'acord amb la proposició acompanyada; advertint que per l'accionista senyor Delfi Hombrès ha sigut presentada una esmena que podria discutir-se un cop esgotat el debat sobre la totalitat.

El Vocal senyor Quiquel la defensor, amb gran abundor de raonaments i amb concordancia amb els antecedents relatius a la mateixa, explica tots i cada un dels punts continguts en la proposició, comenta totes les oportunitats i milleres que la dita reforma pot aportar i representar per la Societat i la propietat, al ensems que per la brillantor i maxim esplendor del Teatre.

Al prec del senyor de Sruquerar el senyor Secretari dona lectura al article 12 del Reglament.

Continua el Vocal Sr. Quiquel el seu parlament manifestant que s' tracta d' una limitació del dret de propietat que no porta aparellada cap perjudici als senyors Accionistes i ni moltes aventatges i beneficis.

Es inquestionable que la reforma beneficia a la propietat, ja que l'accionista no es veu obligat a tenir que sucumbir a la voluntat de la General i si no vol assistir al featre no hi assisteix, com també que quant més funcions el featre més puja la propietat. Com quant a la Societat li reporta també grans beneficis i pot evitar grans conflictes i discussions quant el featre passa per moments difícils, si no es vol votar subvenció a l'empresor de funcions; i pot evitar el tancament del mateix per falta de les dues terceres parts de vots dels assistents a les Juntes Generals, lo que també beneficia a tots aquants directa o indirectament vivent del featre o es beneficiar del seu funcionament, evitant, en cas de perill de tancament, l'interferència de les Autoritats, lo que no consentirien, ja que tots sabem i recordem (en) lo succeït lo succeït en aquest dos últims anys; tot lo que s'hauria evitat amb la reforma projectada allunyant els perills que l'han amenaçat, obrint-se el featre amb l'assistència dels optimistes i cessió de llurs butaques durant el cicle de funcions per part dels pessimistes, i així no hauriam tingut de passar per la vergonya d'ingerències estranyes, amenaces d'incantonio i negociacions sobre nacionalització.

El senyor Clot, sens entrar en el fons de la qüestió pregunta si la Mesa es fa seva i avala la proposició del Sr. Quiquel.

La Presidencia manifesta que va acceptar, en principi, la proposició del Sr. Quiquel perquè pogués, resolument, ésser portada a la General.

El senyor de Sruquerar formula consideracions sobre els diversos regimes de temporada, a base de la sessió del teatre i pago d' una subvenció ordinària, a canvi de l'espectacle; sessió del featre, sense pagament de

subvenció i sense dret a assistir a les representacions o amb aquest dret a base d'una subvenció inferior en un 40% al preu d'abonament, cas d'esser aprovada, la proposició de reforma; formulant suggeriments sobre la cessió del teatre a canvi d'un 60% del preu d'abonament a profit del propietari i sense dret per part d'aquest de poder assistir a les representacions.

El Sr Vila Feixidor, diu que desitja formular una lleu oera impugnació sobre la totalitat de la proposició de reforma presentada. Creu que el projecte, prescindint de la seva velluria, no pot esser acceptat per l'Assamblea, per dos raons, a part de no haver-lo convingut el preambul.

Un primer lloc, si admetem dos classes de beneficis, d'ordre economic uns; i d'ordre moral els altres, la reforma no veu reportés cap dels dos a la Societat ni a la propietat. Dita reforma estableix dues categories de socis, els butaquistes, que es veuen obligats a tenir que cedir llurs localitats i els palquistes, que disfrutarien d'un regim de privilegi; al fer la cessió no s'avalua el capital ni les despeses; dita cessió implica un greu perjudici car no hi ha la demanda compensació, amb l'excusa del corresponent interès i les despeses serien les mateixes i que solsament podria acceptar-se quan aquestes vinguessin aminorades, al trovar la compensació al·ludida.

Un l'ordre juridic, dada la forma especial de constitució de la Societat, tot lo que s'ocorre menes a la sobirania de la propietat no es pot acceptar; i en el suport de la reforma el propietari es veu obligat a tenir que cedir, forzosament, la propietat.

Un altres ordres, durant vint-i-cinc anys el teatre ha funcionat sens modificació del article 12, havent-se donat un cas de vuit funcions de ballets russos completament gratuits i que, dat cas de posar-se a votació, enten que, moralment, deuriu reservar-se el seu vot els propietaris de llotges.

El senyor Guinel declara que desconex el cas dels ballets russos al·ludit, pero que, en canvi, li consta que una

altra companya, també de ballets russos, var intentar venir al Teatre i no var poder actuar per no trovar manera, dintre del Reglament i de les restriccions imposades a la Junta de Govern, d'organitzar una temporada — i vareu portar-la a terme en altre teatre.

El senyor Quetres diu que no fou la mateixa companyia

El senyor Oriquel manifesta que li contestaria quan hagi recollit els elements necessaris, però que, de moment, pot dir-li que lo mateix var passar amb la Companyia Russa que var actuar en l'Olimpia; i que no pot negar-se que en l'actualitat el funcionament del Teatre es un monopoli de l'empresari i amb la reforma es podria actuar independentment d'aquell.

El senyor Comas d'Argemir fa notar que els arguments del Sr Vila tenen un fons de realitat; i que la reforma crea les dues categories al·ludides, amb la corresponent desigualtat de drets entre butaquistes i palquistes. Que ell voldria suggerir a la Directiva que busqués una solució en la que es defensessin per un igual, els interessos i drets de butaquistes i palquistes.

El senyor de Guzmán manifesta que a pesar del torn que ha consermit en contra de la proposició del senyor Oriquel, està completament d'acord amb ell, en que la concessió de l'empresa de funcions, en l'actualitat, es un veritable monopoli en favor de l'empresari.

El senyor Capó exposa que a tenor del paragraf primer de l'article 12, la Junta té perfecta autorització per a donar el Teatre amb aquelles condicions que estimi més convenientes, i que quan es concedeixi el Teatre a una nova empresa, en el nou plec, se li poden imposar noves condicions, no perdent de vista les atinades observacions del Vocal Sr Oriquel, que no creu riqar aquest el moment més oportú per fer modificacions en el Reglament, en vigílies d'entrar a tractar amb una altra entitat; que es evident que el Reglament resulta antiquat i es te de modernitzar; i acaba demanant al Sr Oriquel retiri la proposició fins i tan no es vagi a la modificació de la totalitat del Reglament.

El Vocal Sr. Quiquel, manifesta no poder accedir al que el senyor Capó, per considerar altament convenient la modificació projectada, lo que voldria dir ampliar les formes d'exploració i donar lliurement al teatre; lo contrari es continuar supeditats als empresaris.

El Sr. Quiquel

El senyor de Guzmán proposa que redacti una altra proposició de modificació del article 42, procurant recollir les suggerències i observacions que se li han fet.

El senyor Capó afegeix que tots els senyors Accionistes deuen haver demostrat el seu agrairament al Vocal Sr. Quiquel, davant el seu gran interès mostrat per la propietat i pel teatre; i que veu que la reforma no es convenient, que no pot fer-se res que pogués ressuscitar les famoses lluites entre palquistes i butaquistes; que quan les representacions són dignes del teatre la propietat hi acudeix i que si causaria un pessim mal efecte veure les butaques buides, lo mateix passaria de veure-hi les llotges i que reflexioni el Sr. Quiquel sobre el contrasentit que representaria que els senyors Accionistes que deixessin les butaques bones, ni de moment no volien assistir al teatre, es vegeixin obligats, després, a tenir que ocupar les dolentes, cas de volguer assistir al teatre.

El senyor President intervi, recobrant alguns dels arguments esgrimits pel senyor Quiquel, especialment el relatiu a l'ampliació de les formes d'exploració, ja que seria més factible el poder trobar qui volgues emprendre temporades, al marge de les oficials, al disposar de més localitats, lo que repercutiria a toquilla; però que a les altures a que ha arribat la discussió, es veu obligat a tenir que fer una manifestació: i es la de que: - La Junta de Govern ha acceptat i fet seva la proposició del Vocal Sr. Quiquel als efectes de poder donar-li l'estat parlamentari, ja que tractant-se d'una reforma del Reglament, es la única que pot proposar-la a la General, consoada a tal efecte; però que rija, quina rija, la sort que en definitiva votació pogués recaure sobre dita proposició, la Junta de Govern no en fa més qüestió de confiança, per no tenir un criteri tanat sobre la matèria.

El senyor Comar d'Argemí demana comti en acta l'agraïment de l'Assamblea vers el Vocal Sr. Quiquel; i suplica

i prega al dit senyor que retiri la proposició per a presentar-la en moment més oportú.

El Vocal senyor Quiquel no accedeix al que el Sr. Comas d'Argemir i demana es passi a votació.

El senyor Comas d'Argemir, manifesta, que la situació d'intromissió en que es col·loca el Vocal Sr. Quiquel, l'obligar, amb tots pesars, a tenir que formular una proposició incidental, que entrego a la Mesa, amb el caràcter de previa.

La Presidència, després d'un curs d'impressions amb els senyors de la Junta del Govern, ordena la lectura de la proposició del senyor Comas d'Argemir.

El senyor Secretari passa a donar-ne compte, la qual es del tenor literal següent: "L'acionista que subscriu té l'honor de presentar a la aprovació de la Junta General la següent proposició incidental: - La Junta General acordar haver vist amb satisfacció l'estudi meditat del Sr. Quiquel sobre la proposta de modificació de l'article 42, ajornar dit assumpte per moment més propici al actual. Barcelona 7 de novembre de 1933. = Santiago Comas d'Argemir = rubricat"

Concedida la paraula al dit senyor manifesta que la Junta es troba davant d'un assumpte que pot donar-se per suficientment discutit i hasta prejudicat, per lo que i davant de l'actitud presa per el Vocal Sr. Quiquel no ha tingut altre remei que formular la proposició de referència i al ampar del principi de que la Junta General es sobirana, demana es promouci en el sentit d'aprovar, per adonació, la seva proposició.

El Vocal Sr. Quiquel s'oposa a dita aprovació, per entendre que en una Junta General extraordinària no poden tractar-se altres assumptes que els consignats en la convocatòria i en aquesta no hi consta la possibilitat d'ajornament que demana el senyor Comas d'Argemir; i per tant enten no pot prosperar la d'aquest senyor i que pel contrari no pot impedir-se que siga posada a votació la de reforma de l'article 42, que deu votar-se.

El senyor Comas d'Argemir, afirma que la seva proposició té el caràcter d'incidental sobre un assumpte dels continguts en la convocatòria, repetim que l'Assemblea es sobirana

i per tant torna a suplicar que per aclamació es voti la seva proposició, suplicant al Sr. Quiquel que no insisteixi més ja que podria constituir una molestia per la Junta General.

El Vocal Sr. Quiquel replica al senyor Comas d'Argemir que no molestarà més a la Junta General perquè des d'ara presenta la dimissió del seu càrrec de Vocal amb caràcter irrevocable.

Com si ja que alguns senyors Accionistes aplaudeixen, el senyor Quiquel diu que ja tindria ocasió d'explicar a la propera Junta General Ordinària la causa d'aquests aplaudiments del senyor Vilà, feixidor i d'altres senyors Accionistes propers a ell.

La Presidència manifesta que plomunt-se del rumb que està prenent la deliberació, el compliment del deure l'obliga a tenir que posar a votació la proposició incidental del senyor Comas d'Argemir; preguntant si s'aprova en la forma que sol·licita dit senyor o no per aclamació.

El senyor Clavell demana que es posi a votació i que s'efectui en la forma ordinària.

La Presidència veient interpretar el sentit general de l'Assamblea i en atenció a l'honor molt avengada i al gran consens dels senyors Accionistes, negar al Sr. Clavell que accedeixi a que s'efectui per el procediment de dret i assentats, en equivalència a la votació ordinària, afegint que la Junta de Govern, lluitant per un costat amb el gran apèci, estima i alta consideració que li mereix el dilecte company Sr. Quiquel i per altra amb el sentit quasi general de l'Assamblea, s'absten de prendre part en la votació que s'ha a tenir lloc.

S'aprova la proposició incidental del Sr. Comas d'Argemir, amb el vot en contra dels Srs. Quiquel de Teiana, Clavell, Zadió i del Vocal Sr. Alfons Quiquel.

Com no havent-hi altres assumptes de que tractar s'aixeca la sessió a les onze de la matinalada = Els afeyts = Estudiar i = Tractar i = Al Sr. Quiquel = valer, pero no els llibrats = bono = en la nit

"Llist i plan
El President
Antoni Font

El Vocal Secretari
J. Clavell